

води къмъ покаяніе. Той ни показува милость за да ся покаемъ; но ные колко много, и отъ кога употрѣбляваме въ зло Божіѣтъ милость и презираме Сына Му! Що друго отъ това може да покаже по силно сѣрдечнѣтъ ни лошевинѣ? Когато ся презира Божія-та милость, тя навлича на насъ по страшны наказанія. Мат. 11; 21-24: Евр. 10; 28, 29.

3) *Както Богъ е милостивъ, така трѣбува и ные да сме милостиви.* Първо, къмъ всички-ты му творенія. Трѣбува да хранимъ всички-ты одушевленны твари, които сѣ около насъ, и да ся грыжаме за тѣхъ. Грѣшно е да ги убиваме за наше удоволствіе, и отъ нераденіе-то си да ги уморяваме съ гладъ, да ги біемъ, и да ги пресияме съ работѣ, и да ги мжчимъ. Богъ ги е създалъ чювствителны, както и насъ (Прит. 12; 10). *Второ трѣбува да сме милостиви единъ на другыго:* да прощаваме обиды-ты на обидящы-ты ны, да благославяме тыя, които ны кълнѣтъ, да отдаваме любовь за враждѣ, добро за зло: и да бждемъ добри къмъ всички-ты, особенно да пригледуваме бѣдны-ты, болны-ты, беспомощны-ты и оскърбены-ты. Мат. 5; 7, 43-47: Іак. 2; 13-16.